

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 26.05.1970, sp. zn. 7 Tz 7/70, ECLI:CZ:NS:1970:7.TZ.7.1970.1

Číslo: 55/1970

Právní věta: Shledá-li samosoudce v hlavním líčení, že žalovaný skutek je třeba posoudit odchylně od obžaloby jako trestný čin, k jehož projednání není příslušný, postoupí věc podle § 222 odst. 1 tr. ř. příslušnému senátu.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 26.05.1970

Spisová značka: 7 Tz 7/70

Číslo rozhodnutí: 55

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Postoupení věci, Řízení před samosoudcem

Předpisy: 141/1961 Sb. § 222 odst. 1
§ 314a odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 55/1970 sb. rozh.

Shledá-li samosoudce v hlavním líčení, že žalovaný skutek je třeba posoudit odchylně od obžaloby jako trestný čin, k jehož projednání není příslušný, postoupí věc podle § 222 odst. 1 tr. ř. příslušnému senátu.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 26. května 1970, [7 Tz 7/70](#).)

Pravomocným rozsudkem okresního soudu v Bruntále ze dne 5. února 1970 sp. zn. 4 T 226/69 byl obviněný L. Ž. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák., kterého se dopustil tím, že dne

14. 11. 1969 v dopoledních hodinách ve Z. H. na náměstí S. se ohnal levou rukou ve snaze od sebe zapudit poškozeného J. M., přičemž nechtěně tohoto zasáhl do obličeje a způsobil mu tím poranění, které kvalifikoval lékař jako středně těžké. Pro toto zranění byl pak J. M. po dobu 10 dnů práce neschopen. Za to mu byl uložen trest odnětí svobody na jeden měsíc s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu jednoho roku.

Proti rozsudku podal ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona; v podstatě v ní namítá,

že samosoudce okresního soudu v Bruntále nemohl rozhodnout v této trestní věci rozsudkem, když dospěl k závěru, že jednání obviněného zakládá trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák. Jeho povinností bylo, aby věc postoupil příslušnému senátu okresního soudu v Bruntále, neboť ve smyslu ustanovení § 314 a odst. 1 tr. ř. samosoudce není příslušný rozhodovat o trestném činu ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák. Podle § 222 odst. 1 tr. ř. byl proto povinen věc postoupit příslušnému senátu uvedeného soudu. Jestliže takto nepostupoval, porušil tím zákon v ustanovení § 222 odst. 1 tr. ř. a § 314 a) odst. 1 tr. ř. Ministr spravedlnosti ČR proto navrhl, aby Nejvyšší soud postupoval podle ustanovení § 268 odst. 2, § 269 odst. 2 a § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČR vyslovil, že napadeným rozsudkem byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., napadený rozsudek zrušil a věc vrátil samosoudci okresního soudu v Bruntále, aby ji znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Je třeba, aby samosoudce doplnil řízení v tom směru, zda obviněný způsobil poranění poškozeného J. M. skutečně jen z nedbalosti. Dojde-li po takto provedeném řízení k závěru, že u obviněného jde o jednání z nedbalosti, tedy o trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák. a nikoli o trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák., nutno věc postoupit podle § 222 odst. 1 tr. ř. příslušnému senátu téhož soudu, neboť podle § 314 a) odst. 1 tr. ř. samosoudce může rozhodnout rozsudkem jen o těch trestných činech, které jsou v tomto zákonném ustanovení uvedeny; mezi tyto trestné činy patří trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák., nikoliv však trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák.